

ЗІВЕРТ Альфонс-Фердинанд-Юлус Карлович (09(21). 09. 1872 — 1921) — лікар-терапевт. Доктор медицини (1906), професор (1920). Закін. Університет св. Володимира у Києві (1899), де від 1903 працював ординатором пропедевт. клініки та отримав стипендію для підготовки до професор. звання при каф. лікар. діагностики. 1906–08 відряджений за кордон. Від 1909 — на військ.-мед. службі та водночас — приват-доцент Університету св. Володимира. 1920–21— завідувач кафедри факультет. терапії Київ. мед. інституту. Описав хворобу, що увійшла до світ. мед. літ-ри як синдром Зіверта-Картагенера (1904).

Основні праці

К вопросу об определении границ желудка

раздуванием. С.-Петербург, 1904; Учение о динамическом антагонизме ядов. К., 1906; Лечебное значение алкоголя. С.-Петербург, 1909; О влиянии на вырезанное сердце кошки этилового, метилового, пропилового, изобутилового и гептилового алкоголей. К., 1911.

Державний архів

Гос. арх. Киева. Ф. 16, оп. 456, д. 4785.

Рекомендована література

1. Аронов Г. Ю. Страшні роки // Агапіт. 1994. № 1.

[К. К. Васильєв](#)

Бібліографічний опис:

Зіверт Альфонс-Фердинанд-Юлус Карлович / К. К. Васильєв // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-16139>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).